

Dyplom magistra pielęgniarstwa uzyskuje absolwent studiów drugiego stopnia na kierunku pielęgniarstwo, który:

1) w zakresie wiedzy posiada: specjalistyczną wiedzę z zakresu pielęgniarstwa, specjalistyczną wiedzę z zakresu innych nauk medycznych, znajomość regulacji prawnych, norm etycznych odnoszących się do wykonywania zawodu pielęgniarki w Polsce oraz w krajach członkowskich Unii Europejskiej;

2) w zakresie umiejętności potrafi: określać standardy profesjonalnej opieki w każdym wieku i stanie zdrowia pacjenta oraz wdrażać je do praktyki zawodowej, świadczyć zindywidualizowaną opiekę w zakresie specjalistycznego pielęgniarstwa z rozszerzeniem kompetencji w zakresie profesjonalnej opieki nad ludźmi w podeszłym wieku, przygotować chorego przewlekle do samoopieki oraz dobrać rodzaj wsparcia chorego i jego rodziny w zależności od oczekiwań, opracowywać program edukacji zdrowotnej i zasady jego realizacji w odniesieniu do wybranego środowiska, sprawować opiekę nad chorym w stanie zagrożenia życia, z urazem wielonarządowym oraz w stanie śpiączki, dokonać wyboru teorii/modelu pielęgniarstwa adekwatnie do indywidualnej sytuacji chorego oraz stosować wybrane teorie w działaniach praktycznych, rozpoznać kulturowe uwarunkowania opieki pielęgniarstwa, identyfikować cele i zadania organizacji zawodowych krajowych i międzynarodowych grupujących pielęgniarki, organizować i nadzorować opiekę pielęgniarstwa, z uwzględnieniem przyjętych teorii i koncepcji opieki, organizować pracę podwładnych i własną zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, zabezpieczając interesy pacjentów, pracowników i organizacji, wykorzystywać przepisy prawa w działalności zawodowej oraz stosować je w praktyce w zarządzaniu organizacją, jej częścią lub zespołem pracowniczym (pielęgniarek i położnych), opracowywać założenia polityki kadrowej oraz planu zatrudnienia personelu odpowiednio do strategii i zapotrzebowania pacjentów na opiekę pielęgniarstwa, opracowywać i wdrażać do praktyki zawodowej narzędzia monitorowania i oceny jakości opieki pielęgniarstwa, rozwiązywać problemy zawodowe, szczególnie związane z podejmowaniem decyzji w sytuacjach trudnych, wynikających ze specyfiki zadań zawodowych i warunków ich realizacji, prowadzić badania naukowe w zakresie swojej specjalności oraz upowszechniać ich wyniki w celu rozwoju zawodu, wiedzy i praktyki pielęgniarstwa, podnoszenia jakości świadczeń oraz prowadzenia wymiany informacji, wykorzystywać zasady EBM i EBN w praktyce pielęgniarstwa, q) dokonywać wyboru i stosować określone metody, techniki organizatorskie i techniki zarządzania w badaniu, rozwiązywaniu

problemów organizacyjnych i usprawnianiu pielęgniarstwa, dokonywać wyboru optymalnych metod nauczania i uczenia się oraz stosować wybrane z nich, w zależności od specyfiki treści nauczania oraz celu, który należy osiągnąć, poprzez znajomość teoretycznych podstaw diagnostyki psychologicznej i najczęściej stosowanych technik psychoterapeutycznych absolwent jest przygotowany do stosowania w praktyce pielęgniarstwa różnorodnych metod diagnostycznych i technik oddziaływania psychokorekcyjnego, rozwiązywania problemów związanych ze specyfiką zadań zawodowych, szczególnie związanych z podejmowaniem decyzji w sytuacjach trudnych,

3) w zakresie kompetencji społecznych: ponosi odpowiedzialność za udział w podejmowaniu decyzji zawodowych, krytycznie ocenia własne i cudze działania, przy zachowaniu szacunku dla różnic światopoglądowych i kulturowych, rozwiązuje dylematy etyczne w organizacji pracy własnej i zespołu, przestrzega praw autorskich i praw podmiotu badań, ponosi odpowiedzialność za bezpieczeństwo własne i osób znajdujących się pod jego opieką, przestrzega zasad etyki zawodowej w relacji z pacjentem i zespołem terapeutycznym oraz w pracy badawczej, dba o wizerunek własnego zawodu.

Osiągnięcie efektów kształcenia określonych w standardzie daje możliwość: świadczenia opieki zdrowotnej oraz zarządzania nią, promocji i edukacji zdrowotnej, działania w roli uczestnika zespołu opieki zdrowotnej, rozwoju praktyki pielęgniarstwa, krytycznego myślenia i badań naukowych. Absolwent jest przygotowany do pracy w: publicznych i niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej, np. w szpitalach, zakładach podstawowej opieki zdrowotnej, zakładach pielęgnacyjno-opiekuńczych, ośrodkach opieki paliatywno-hospicyjnej, domach pomocy społecznej oraz placówkach świadczących opiekę nad ludźmi w podeszłym wieku. Może pracować także w administracji państwowej i samorządowej oraz w szkolnictwie. Absolwent ma ukształtowane nawyki ustawicznego kształcenia i rozwoju zawodowego oraz jest przygotowany do podjęcia studiów trzeciego stopnia (doktoranckich).